

ТЕНДЕНЦІ ПОПУЛЯРИЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО БІАТЛОНУ

Синяцький Костянтин, *зр. Ю-85*

Біатлон в нашій країні привертає увагу все більшої кількості прихильників і користується величезною популярністю, завдяки своїй емоційності та непередбачуваності, а успіхи наших біатлоністів дають змогу пишатися здобутками українського спорту.

Ріст популярності біатлону невід'ємно пов'язаний з історією розвитку цього виду спорту. У 1958 році в Австрії проводився перший чемпіонат світу з біатлону в гонці на 20 км зі стрільбою на чотирьох вогневих рубежах з використанням зброї калібру 5,6, 6,5 і 7,62 міліметра. На кожному вогневому рубежі спортсмени здійснювали по п'ять пострілів. При цьому за діючими тоді правилами змагань на перших трьох вогневих рубежах стрільба проводилася з будь-якого положення (лежачи або стоячи) і лише на четвертому рубежі спортсмени стріляли з положення стоячи. За кожний промах до загального часу проходження дистанції нараховувалися дві штрафні хвилини.

Відповідно до рішення Міжнародної спілки сучасного п'ятиборства та біатлону (УІПМБ) у 1965 році встановлено кількість та послідовність положень для стрільби (лежачи - на першому і третьому, стоячи - на другому і четвертому вогневих рубежах). Уведено також диференційовану оцінку якості стрільби лежачи та стоячи (одна штрафна хвилина за попадання у зовнішнє коло мішені, дві штрафні хвилини за промах по мішені). Крім того, з 1968 року до програми змагань чемпіонату світу, а з 1968 - Олімпійських ігор уведено естафетну гонку 4 x 7,5 кілометрів. З 1974 року до програми змагань чемпіонату світу, а з 1980 року - Олімпійських ігор уведено спринтерську гонку на 10 кілометрів. З цього часу в естафетній та в спринтерській гонці стрільба проводиться на двох вогневих рубежах з положення лежачи та стоячи. При цьому в естафетній гонці на кожному рубежі для ураження п'яти мішеней дозволяється застосування восьми патронів. Кожний промах у зазначених видах програм штрафується подоланням додаткового штрафного кола завдовжки 150 метрів.

У 1976 році в біатлоні замінено зброю калібру 6,5 на зброю калібру 5,6 міліметрів. Зменшені також довжина дистанції для стрільби до 50 м та величина штрафного часу за кожний промах з двох до однієї хвилини. У зв'язку з цим значно підвищилась доступність біатлону для масових занять, зменшилась його небезпечність, зросли видовищність та популярність.

З 1986 року на усіх змагальних дистанціях у біатлоні використовується вільний стиль пересування на лижах.

На сьогоднішній день в біатлоні існує 6 видів змагань:

- спринт (для жінок 7,5 км, для чоловіків 10 км);
- гонка переслідування (для жінок 10 км., для чоловіків 12,5 км.);
- масовий старт (для жінок 12,5 км, для чоловіків 15 км);
- класична індивідуальна гонка (для жінок 15 км, для чоловіків 20 км).
- естафета (для жінок 4х6 км, для чоловіків 4х 7,5 км)
- змішана естафета.

За кожну незакриту мішень біатлоніст повинен додатково пробігти штрафне коло (150 м), а в індивідуальній гонці за кожну незакриту мішень до часу спортсмена додається одна хвилина. В естафетних гонках у спортсмена є 3 запасних патрони, якщо не вдається закрити мішені й за допомогою запасних патронів, то за кожну мішень нараховується штрафне коло.

Стрільба в біатлоні починається завжди з положення лежачи, потім слідує стрільба з положення стоячи. У спринті і естафетах тільки 2 вогневі рубежі, в гонці з переслідуванням та мас-старті й індивідуальній гонці – 4 вогневих рубежі.

Біатлон є мабуть одним з небагатьох видів спорту, в якому дисципліни настільки змінилися за останні роки. Напруга, видовищність та непередбачуваність біатлонних змагань викликають інтерес навіть у некомпетентного глядача, а в таких країнах як Німеччина, Норвегія, Італія змагання Кубка світу з біатлону збирають на своїх стадіонах десятки тисяч вболівальників. Популяризація біатлону серед молоді пов'язана з інформативністю та мобільністю електронних ресурсів в мережі Інтернет. Сайт українського біатлону www.biathlon.com.ua відвідують як професіонали від спорту, так і багаточисельна армія вболівальників.

Український біатлон – один з небагатьох зимових видів спорту, де наші спортсмени можуть розраховувати на призові місця на змаганнях найвищого гатунку. З 1993 року, коли Україна, вперше взяла участь в чемпіонаті світу, а в наступному році - і в XVII Олімпійських іграх в Лілехамері (Норвегія), скарбниця нашої національної збірної поповнюється славними іменами. Інтерес до біатлону зростає і пов'язується з новими сподіваннями.

Наук. кер. – Бойко В.М., старший викладач